

MĚSÍČNÍK FRYŠTÁCKÉ FARNOSTI

18. ROČNÍK - LEDEN 2020 - ČÍSLO 189

FARNÍČEK

*FRYŠTÁCKÝ ŽIVÝ BETLÉM 2019
MANŽELÉ KONEČNÍ S DCEROU MARIANOU*

ÚVODNÍ SLOVO

Milé sestry a bratři, čtenáři Farníčku,

vstoupili jsme pod “záštitou” Matky Boží Panny Marie do nového roku, který má jakési magické číslo 2020. Co nám tento rok přinese nebo co máme do něho vnést my a tak ho pod vedením Božím spolutvořit? Mně jasně zazářilo světlo už v listopadu, když světová katolická biblická federace vyhlásila tento rok **“ROKEM BIBLE”**. Během tohoto roku se má Písmo svaté stát ještě výrazněji než dosud středem veškerého života církve, například četbou Bible individuální nebo ve společenství, slavením “Dne Bible” ve farnosti a podobně. A když papež František natrvalo ustanovil 3. neděli v mezidobí – tj. koncem ledna **“NEDĚLÍ BOŽÍHO SLOVA”**, tak mi to bylo úplně jasné. Když se má celá církev zaměřit na Boží slovo, tak to musíme udělat i my – farnost Fryšták – vždyť jsme její součástí. A vybavil se mi živě v paměti biskupský synod o Božím slově v životě a poslání církve v roce 2008, z něhož vzešla apoštolská exhortace **VERBUM DOMINI** papeže Benedikta XVI. A také mi okamžitě vstanulo nádherné **Poselství biskupské synody Božím lidu**. To si budete moci stáhnout z našeho farního webu nebo pomocí odkazu z jiného místa. To využijeme k našim měsíčním programům v určené pátky po večerní bohoslužbě.

O tom všem se ještě budete moci dočíst na jiném místě Farníčku a na vývěsce.

A ještě jeden zážitek z prázdnin mne silně vyburcoval k celoročnímu programu v naší farnosti. Na ministrantské chaloupce jsme měli téma “čeští svatí”. Každý den jeden: sv. Cyril a Metoděj, svatý Vojtěch, svatý Václav, svatý Prokop. Překvapilo mne, jak je kluci málo znají, ale i jak se o ně zajímají. Tak jsem se už tehdy rozhodl, že naše rubrika “světec měsíce” ve Farníčku bude v roce 2020 jen o českých svätcích a sväticích. A pro děti školního věku jsem během půl roku sehnal všech jedenáct svätců a svätic v krásném barevném provedení ve vydání Nezbedy. Děti to budou mít jako jedno měsíční téma v náboženství, ale hlavně ve svých rodinách. A i pro dospělé bude něco k dispozici. Národ má svou identitu především ve svých svätých a v jejich znalosti a jejich následování a křesťan má svou identitu v Kristu, v jeho stále hlubším poznávání a následování. **Bratři a sestry, stávejme se tedy hrdými Čechy a Moravany i hrdými křesťany.**

K tomu vám ze srdce žehná o. Josef

OSLAVILI JSME 150. VÝROČÍ NAROZENÍ „STAŘÍČKA“

***Slavnostní mši svatou
celebroval otec arcibiskup
Jan Graubner a živě ji vysílala
televize NOE.***

V sobotu 14. prosince jsme si ve farním kostele ve Fryštáku společně se salesiánskou komunitou připomenuli 150. výročí narození P. Ignáce Stuchlého – „našeho Staříčka“. Zaplněný chrám a mše svatá přenášená televizí NOE byly důkazem toho, že se jednalo o velmi důležitou událost. Mši svatou celebroval olomoucký arcibiskup. Mons. Jan Graubner společně s provinciálem salesiánů P. Petrem Vaculíkem.

Pokud si chcete prohlédnout více fotek, najdete je na:
<https://www.disfrystak.cz/slavime/>
(fotografie: František Ingr – Člověk a víra, Petr Janžura).

Záznamy z TV Noe najdete zde:
<https://www.tvnoe.cz/porady/novinky>

VÁNOCE 2019/ FRYŠTÁCKÝ ŽIVÝ BETLÉM

V odpoledním šeru stojí vedle rozsvíceného vánočního stromu několik set lidí a společně sledují dění na pódiu uprostřed náměstí. V podání ochotnických herců se tu odehrává příběh narození Ježíška. Po chvíli je střídá sbor s kapelou a celé náměstí si spolu se zpěváky pobrukuje vánoční píseň. Jsme účastníky novodobé tradice města Fryštáku, která se tady, ale třeba i v sousedním Lukovečku a dalších městech a vesnicích v posledních letech rozvíjí a říká se jí živý betlém. Na secvičení divadla, hudby i zajištění technické podpory se podílejí fryštáctí obyvatelé všech generací, převážně místní farníci. „Už před více než deseti lety jsme chodily jako malé holčičky na živý betlém zpívat a teď vedeme sbor, k našim Vánocům už živý betlém zkrátka neodmyslitelně patří,“ říká studentka Eliška Němcová, která spolu s kamarádkou secvičuje hudební část programu. Že se i tradice mohou pojmout originálně, dokládá divadelní ztvárnění betlémského příběhu. Letos se na pódiu odehrávala talk show, jejímž hostem je chlapec, který se cestoval v čase, byl přítomen události narození Ježíška a nyní si o svých zážitcích povídá s moderátorem.

V druhé části pódia herci hrají příběh, o kterém chlapec vypráví.

Výtěžek z dobrovolných příspěvků návštěvníků například za svařák, kterého se tentokrát podle organizátorů vypilo 30 litrů, putuje každoročně na dobrou věc.

Letos peníze dostane místní salesiánský Dům Ignáce Stuchlého na pořízení sportovních pomůcek, které mohou využívat ve všední dny všichni místní školáci.

Eliška Halaštová

**Velký dík patří všem
organizátorům,
hercům i muzikantům.**

FRYŠTÁCKÝ VEČER CHVAL

Dne 9.11.2019 v sobotu, po mši svaté v 19.30h se v našem chrámě sv. Mikuláše uskutečnil večer chval. Součástí hudby a zpěvu bylo i mluvené slovo inspirované slovem Božím. Pozvání přijali přátelé s farností Litovel s rodinnou kapelou ALIVE. Jejich tvorba vychází s pevného přesvědčení, že jsme stvořeni k tomu, abychom byli Boží chválou. „*Ve své lásce nás předem určil, abychom rozhodnutím jeho dobroty byli skze Ježíše Krista přijati za syny a chválili slávu jeho milosti, kterou nám udělil ve svém Nejmilejším*“ (Ef 1,5-6.12). Být chválou znamená Boha chválit celou svou osobností a naším životním stylem.

Několik slov co si o chválách myslí P. Vojtěch Kodet a Julo Slovák, frontmen chválové skupiny ESPÉ. *Z přednášky P. Vojtěcha Kodeta, která byla součástí programu celostátního setkání karmelitánských terciářů 12. června 1999 v Kostelním Vydří.*

CHVÁLA V ŽIVOTĚ MODLITBY – P. VOJTĚCH KODET

Chvála je jednou z nejmocnějších zbraní v duchovním boji. Je to velmi účinná zbraň proti malomyslnosti, smutku, vzdávání se, nedůvěře, zkratka proti celé řadě nejrůznějších těžkostí, které nás na cestě za Bohem obtěžují a které nám znepřjemňují naši modlitbu a vůbec náš křesťanský život.

Verš 16-17 ze žalmu 89.:

**„Šťastný je lid, který dovede oslavovat, chodí Hospodine v září tvé tváře.
V tvém jménu jásají ustavičně a honosí se svou spravedlností.“**

Tento úryvek žalmu nám napovídá, že ten, kdo na své cestě za Bohem objeví modlitbu chval, objevil zdroj svého štěstí. A kdo dá chvále pevné místo ve své osobní modlitbě, poroste v poznání Boha i v poznání sebe.

Proč má modlitba chval takovou sílu? Protože zvláště při chvále do naší modlitby přichází Duch svatý. Katechismus katolické církve (dále KKC) o tom říká: „**Skrze chválu se Duch svatý spojuje s naším duchem, aby dosvědčoval, že jsme Boží děti**“ (KKC 2639). Sám Duch svatý tedy přichází do naší modlitby chval, aby nás při ní vedl a zároveň aby nás chránil před útoky Božího nepřítele.

JULO SLOVÁK, Z ROZHOVORU PRO ŽIVOT VÍRY (2017/12)

Kroky, které mě vedly ke chvále, jsou nadpřirozené. V patnácti jsem od jedné známé dostal obálku s penězi. Podala mi ji se slovy: „Kup si kytaru.“ Přitom jsem nebyl hudebník, nikdy jsem nehrál na žádný hudební nástroj, dokonce ani nikdo v mé rodině ne. Koupil jsem si kytaru jen z poslušnosti, protože jsem na ni dostal peníze. Vůbec jsem se v tom nevyznal, takže jsem ji vybíral podle barvy apod. Naučil jsem se hrát dva akordy. Na jedné křesťanské akci pak za mnou přišel člověk, viděl, že mám kytaru, tak mi řekl: „Není tu žádný kytarista, a večer máme mít společnou modlitbu, tak budeš hrát ty.“ Já jsem mu odpověděl: „Víš, to je trochu problém, já sice kytaru mám, ale neumím na ni hrát.“ Ten člověk byl ale neodbytný a moc neposlouchal, co jsem mu povídal. Existují písně, které mají dva akordy, asi dvě jsem znal, tak jsem je tam zahrál. Co bylo paradoxní, lidí se to dotklo. Vůbec jsem to nechápal: Co se vás mohlo dotknout? Vůbec nezáleželo na mých schopnostech, ale na tom, co se rozhodl dělat Bůh. Díky těmto znamením jsem časem pochopil, že bych se tomu asi měl věnovat.

Nyní s kapelou ESPÉ vystupuje na velkých křesťanských akcích, když hraje nebo má promluvu, stojí to určitě za to, pochopily to davy lidí.

SVĚTEC MĚSÍCE – SV. CYRIL A METODĚJ (827 - 869 a 825 - 885)

Misie sv. Cyrila a Metoděje je úzce spjata s historií Velké Moravy, prvního státního útvaru západních Slovanů. Tento stát tvrdě bojoval od samého začátku o svou existenci, zejména proti Franské říši. Frankové pořádali proti Velké Moravě a jejímu vládci Rostislavovi válečné nájezdy a ničili pohraniční oblasti. Zároveň posílali bavorské a jiné německé kněze, aby na území Velké Moravy současně s šířením křesťanských ideálů vnitřně rozkládali politickou ideologii knížete Rostislava. Ten se rozhodl vymanit zemi z vlivu germánských biskupů a založit na svém území nezávislé biskupství. Roku 860 vyslal k papeži Mikuláš I. poselství, které se však vrátilo s negativním výsledkem. Rostislav se proto obrátil na byzantského císaře Michala III. a konstantinopolského patriarchu a požádal je o vyslání misionářů znalých slovanského jazyka. Michal III. poslal na Moravu učeného kněze Konstantina, řečeného filozof, a jeho bratra, opata Metoděje. Konstantin ještě doma v Soluni sestavil pro Slovanův abecedu a **do slovanského jazyka přeložil některé části bible**. V roce 863 bratři přišli na území Velké Moravy, a poněvadž lid jim dobře rozuměl, již po pěti letech se země pokřesťanštila.

Papež Mikuláš I. se doslechl o činnosti bratří a povolal je do Říma. Když r. 867 bratři do Říma dorazili, byl již papež Mikuláš I. po smrti a přijal je nový papež Hadrián II. Předložili mu ke schválení slovanský překlad liturgických knih a papež v chrámě Santa Maria Maggiore knihy posvětil a symbolicky položil na oltář. Sv. Metoděje vysvětil na biskupa - misionáře. Tam Konstantin onemocněl, byl přijat v Římě do kláštera a přijal mnišské jméno Cyril. Rozloučil se s Metodějem slovy: „Já vím, jak miluješ horu Olymp (pozn.: turecký Olymp - Uludag) a její klášter, kdes prožil své mládí, věz však, že tvou povinností je zůstat u lidu moravského a vyučovat jej pravdě Boží!“

Sv. Cyril zemřel v Římě 14. února 869 a byl zde pochován v kostele sv. Klementa.

Po r. 1800 byly jeho ostatky odvezeny a v r. 1863 nalezeny v městě Recanati v Markách. R. 1866 byla v kostele sv. Klementa postavena nová kaple sv. Cyrila a Metoděje, vyzdobená mozaikami a freskami malíře Nobiliho. V ní uložili též ostatky sv. Cyrila. Část jeho ostatků získal v r. 1975 nový chrám sv. Cyrila a Metoděje v Istanbulu.

Metoděj se vrátil na Velkou Moravu a ještě téhož roku (869) byl ustanoven **arcibiskupem pannonským a moravským**. Na rozkaz franských biskupů byl později zajat a dva a půl roku žalářován v dnešním Německu. Papež Jan VIII. prošetřil jeho záležitost a uznal ho nevinným. Po návratu na Moravu **pokřtil Metoděj vévodu Bořivoje a poslal s ním do Čech kněze Pavla, který spolu s manželkou vévody sv. Ludmilou, vykonal nejvíc práce na pokřesťanštění Čechů**. R. 874 byl vybudován kostel na Levém Hradci (u Roztok), který je uváděn jako první kostel v Čechách zasvěcený sv. Klimentu, a na hradě pražském. Franští biskupové nadále prohlašovali, že Metoděj káže v jakémsi barbarském jazyku, ale papež Jan VIII. r. 880 potvrdil, že slovanský jazyk lze při liturgiích používat. **Sv. Cyril a Metoděj přinesli do našich zemí nejen křesťanství, nýbrž i písmo a základ kultury a vzdělanosti.**

„S plným vědomím a po zralé úvaze, z plnosti apoštolské moci prohlašuji a natrvalo ustanovuji svatého Cyrila a Metoděje za nebeské spolupatrony Evropy u Boha, se všemi poctami a liturgickými výsadami, které náležejí hlavním místním Patronům.“

(31. prosince 1980, Jan Pavel II.)

DOKONČENÍ Z PŘEDCHÁZEJÍCÍ STRANY

„Svatí Cyrile a Metoději, vy jste s obdivuhodnou obětavostí přinášeli víru národům žíznícím po pravdě a po světle: Přispějte svou přímluvou, aby celá církev hlásala vždy ukřižovaného a zmrtvýchvstalého Krista, Vykupitele člověka.

PŘEDZPĚV SVATÉHO EVANGELIA

Jak proroci již dříve předpověděli, Kristus přichází shromáždit národy. Neboť je světlem celého tohoto světa. To se stalo v tomto sedmém věku. Neb oni řekli: Slepí prohlédnou, hluchí uslyší slovo Písma. Je tedy třeba poznat Boha. **Proto slyšte, Slované toto:** Dar je věru od Boha daný, dar Boží je to údělu na pravici, dar duším nikdy se nekazící, těm duším, které jej přijmou. Matouš, Marek, Lukáš a Jan učí všechen lid a praví: Vy všichni, kdož svých duší krásu vidíte a milujete a rádi byste temnotu hříchů zapudili a hnilyby tohoto světa se zbavili a rajský život našli a unikli ohni horoucímu, slyšte nyní svým rozumem, **slyšte všichni lidé slovanští, slyšte Slovo, od Boha přišlo, slovo, jež krmí lidské duše, slovo, jež sílí rozum i srdce, slovo to, jež vede k poznání Boha.** Jako bez světla radost mít nebude oko patřící na všechno stvoření Boží, neb vše ani není krásné ani viditelné, tak i každá duše bez knih, neznající zákona Božího, zákona Písem duchovního, zákona zjevujícího ráj Boží.

Nahé jsou všechny národy bez knih a nemohou zápolit beze zbraně s protivníkem našich duší, uchystané za kořist věčných muk. Nuže, národové, kteří nemáte rádi nepřítel a jste odhodláni mocně s ním zápolit, **otevřete dokořán dveře rozumu, když jste přijali nyní zbraň tvrdou, kterou kovají knihy Páně** hlavu ďáblovu mocně potírající. Neboť kdo přijmou knihy ty - **Moudrost Kristus v nich mluví a duše vaše posiluje.**

Vybral o. Josef

Svatí Cyril a Metoděj – Velehradská bazilika

LETOŠNÍ ROK BUDE ROKEM BIBLE

Katolická biblická federace vyhlásila Rok Bible, který se začíná slavit o první neděli adventní **1. prosince 2019** a potrvá až do památky svátého Jeronýma **30. září 2020**.

V roce 2019 slaví Katolická biblická federace 50 let od svého založení a v příštím roce si připomeneme 1600. výročí od úmrtí svatého Jeronýma, který přeložil Bibli do jazyka obyčejných lidí a učinil tak psané Boží slovo dosažitelným pro všechny. Jeho horlivost týkající se dostupnosti Písma lidem vychází z jeho přesvědčení, že „neznalost Písma je neznalostí Krista“. Rok Bible má vést k novému zdůraznění skutečnosti, že Boží slovo je středem života Církve.

Petrův nástupce vyhlásil Neděli Božího slova

„**Neznalost Písma je neznalostí Krista**“, tvrdil sv. Jeroným, od jehož smrti uplynulo šestnáct století (+ 420). V den světcovy liturgické památky papež František zveřejnil apoštolský list, kterým vyhlásil *Neděli Božího slova*. Dokument psaný formou motu proprio a nazvaný ***Aperuit Illis stanovuje, že 3. neděle liturgického mezidobí*** má být ve všeobecné církvi věnovaná „slavení a šíření Božího slova a úvaze nad ním“. **Vydání papežského motu proprio komentoval předseda Papežské rady pro novou evangelizaci, arcibiskup Rino Fisichella:**

„Tímto listem papež reaguje na mnohé žádosti, které obdržel od pastýřů a laiků po jubilejním roce. V apoštolském listě „*Misericordia et Misera*“ v závěru Roku milosrdenství naznačil, že by se v církvi měla věnovat jedna neděle Božímu slovu. Nezapomínejme, že každou neděli slavíme oběť Ježíšovy smrti a vzkříšení, a přesto od třináctého století slavíme slavnost Božího Těla. Je sice pravda, že každou neděli nasloucháme Božímu slovu, ale můžeme o jedné určité neděli toto Slovo hlásat slavnostněji a doprovodit jej reflexí i viditelnými znameními, která poukazují na jeho důležitost v církvi.“

A dále:

„**Papež výslovně říká, že den věnovaný Bibli nemá být jednou za rok, nýbrž slaví se jednou s celoroční platností, abychom získali důvěrnější vztah k posvátným textům.**

Zde se totiž dotýkáme velice smutného bodu - naprostá většina našich věřících Písmo nezná a naslouchá mu jedině v neděli. Bible je sice nejrozšířenější kniha, ale také nejvíce pokrytá prachem, protože ji nikdo nebere do rukou. Papež nás tímto listem vyzývá, abychom naopak Boží slovo co možná nejvíce a každodenně drželi v rukou a učinili z něj svou modlitbu. Pomysleme, jak důležitá je modlitba slovy žalmů, protože každý žalm odkazuje k určité životní situaci Božího lidu i každého muže či ženy. Potom je zde lectio divina a schopnost většího ponoření se do Slova, jeho interpretace v dějinách, která vede k bohatství smyslů a netušených významů. Boží slovo se též vyjadřuje v našem svědectví a k této jeho charitativní dimenzi papež silně odkazuje podobenstvím o boháči a chudém Lazarovi. Schopnost naslouchat Božímu slovu v nás probouzí vnímavost vůči krajním životním situacím, které označujeme za existenciální periferie a s nimiž se denně setkáváme.“

Toto jsou konkrétní papežova doporučení všem pokřtěným.

V novém dokumentu se ale papež František obrací také ke kněžím...

DOKONČENÍ

„Papež upozorňuje kněze na to, co považuje za zásadní, a sice na homilii. Zdůrazňuje, že jde o pastorační příležitost, kterou nesmíme promarnit. Homilie po nás, kněžích, žádá, abychom byli denně v kontaktu s Božím slovem, které pak máme vysvětlovat. Boží lid má právo na inteligentní a důsledný výklad Písma, který by se dotkl života každého posluchače,“ uvedl arcibiskup Fisichella k motu papeže Františka.

BIBLE A JEJÍ VÝZNAM V MÉM ŽIVOTĚ

Nejprve se pojďme podívat na Bibli jako celek.

Čím Bible je a čím není? Co od ní očekávat můžeme a co naopak nemáme?

Bible není učebnice fyziky, přírodopisu, zeměpisu ani dějepisu. Bible nám nechce říct, jak konkrétně vznikl vesmír a svět (a tedy evoluční teorii nepotvrzuje ani nepopírá; Bibli vlastně evoluční a jiné teorie vůbec nezajímají), ani nechce popsat dějiny izraelského národa, tak jak je vnímáme v dnešní době (některé události v ní popisované se shodují s historií, jiné zase ne, stejně tak je to i se zeměpisnými údaji).

Bibli naše vědecké a technické myšlení opravdu nezajímá. Bible má totiž za úkol daleko důležitější věci. Ptá se na smysl věcí, života a dějin.

BIBLE JE:

zjevení: Bůh postupně zjevuje člověku, kým je a co má na srdci;

svědectví o zkušenosti s Božím působením uprostřed jeho lidu;

Boží slovo, které není pouhou informací, ale samo o sobě má moc: promlouvat do našeho života tady a teď a působit v nás, proměňovat nás v lepší lidi, působit skrze nás v tomto světě na proměně tohoto světa;

výzva pro člověka: vyzývá nás k obrácení, k navrácení se k Bohu. Chce, očekává a vyžaduje naši odpověď.

Je to **velký příběh**, který zahrnuje spousty menších příběhů. Tyto příběhy zapsali lidé inspirovaní Duchem Svatým.

Bible dává odpovědi na otázky: Proč svět vznikl? Jaký je cíl všeho bytí? Proč jsem tu na světě já? K čemu je můj život? Kde se vzalo na zemi zlo? Jak se k němu máme stavět? Bible neřeší otázky „jak“, řeší otázky „proč“. Bible nás uvádí do tajemství Života.

Čím je Bible pro tebe?

Má své místo v každém tvém dni?

Dokážeš se skrze četbu Bible setkat s živým Bohem a z tohoto setkání čerpat nový život?

Věříš tomu, že ztišení a důvěrné setkání s milující Osobou je prevence deprese?

Z HISTORIE POHRBÍVÁNÍVE FRYŠTÁCKÉM KOSTELE (11. DÍL)

Poté, co jsme v předchozích 10 dílech tohoto seriálu prošli stručně historií rodů sídlících na hradě Lukov v průběhu 17. století, se od dnešního dílu budeme věnovat samotné hrobce pod zdejším farním kostelem, jejíž vznik je s lukovskými pány neodmyslitelně spjat.

Podle výsledků posledního stavebně historického průzkumu z roku 2018 je vznik krypty odhadován někdy na přelomu 16. a 17. století. Protože staviteli hrobky byli s největší pravděpodobností páni z hradu Lukova, je tento odhad skutečně přibližný, protože v uvedené době nebyl pro výstavbu hrobky pod fryštáckým kostelem důvod. Jak jsme už totiž dříve uvedli, Nekešové jako svou rodovou nekropoli využívali především štípský kostelík, o pohřbívání lukovských pánů ve Fryštáku není z té doby žádná zmínka. Lze odhadovat, že stavba krypty nebyla zahájena ani dalšími majiteli lukovského panství po vymření Nekešů, neboť Lukov ve dvacátých letech 17. století měnil vícekrát vlastníka, resp. toho, kdo jej zrovna vojensky ovládal. Stavitelem zřejmě nebyl ani Štěpán Schmid z Freihofen, který sice panství vlastnil sedm let, část z této doby ale pobýval v exilu, a i když nakonec v roce 1632 zemřel na Lukově, není známo, kde byl pohřben. Za iniciátory stavby hrobky je tak třeba předpokládat s vysokou mírou pravděpodobnosti rod Minkviců z Minkvicburku. Stavitelem krypty mohl být již první z lukovských pánů patřících k tomuto rodu Jan Fridrich Minkvic I. († asi 1643), dosud však nebyly nalezeny žádné prameny z první poloviny 17. století, které by tuto skutečnost potvrdzovaly.

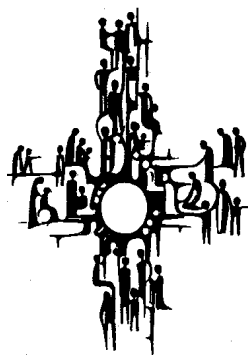
Vůbec nejstarším dokladem o existenci krypty ve farním kostele je totiž až matrika narozených, oddaných a zemřelých fryštácké farnosti z let 1674–1714, kterou založil P. Pavel Filippi, rodák z Horní Vsi, jenž byl od roku 1674 ve Fryštáku farářem. Pro zajímavost můžeme doplnit informaci ze staré farní kroniky, podle níž tento duchovní prý zemřel za podivných okolností: „*Faráři tomuto ze zvláštní nenávnosti svými kouzly a čáry tak na zdraví uškodila žena fojta (rychtáře) velikovského (tj. z Velíkové), že náhle zemřel roku 1686.*“

V seznamech zemřelých uvedené matriky je jako vůbec první zesnulý pochovaný ve zdejší kryptě zaznamenán syn Jana Fridricha Minkvice I. – **Jan Fridrich Minkvic II.**, který zemřel 20. července 1678. Pokud tedy nebyl stavitelem krypty již jeho otec, musel jím být právě on, neboť byl již do této hrobky, která je v matričních zápisech označována jako „**sklípek**“, pochován. K výše uvedenému můžeme doplnit ještě autentické znění zápisu o úmrtí tohoto lukovského pána: „*Dne 20. Julii vysoce urozený p(án), p(an) Jo(h)an Frydrych Mingkwitz z Mingkwitzburgků, svobodný pán hradu Lukova, život svůj dokonat a pochován jest v chrámě fryštáckém v sklěpku, 23. tohoz (měsíce).*“

Vít Němec

- 1.1. Slavnost Panny Marie, Matky Boží
- 2.1. Památka svatých Basila Velikého a Řehoře Naziánského
- 5.1. 2. neděle vánoční
- 6.1. Slavnost Zjevení Páně – Tří králů
- 12.1. Křest Páně
- 17.1. Památka svatého Antonína, opata
- 18.1. Památka P. Marie, Matky jednoty křesťanů
- 19.1. 2. neděle v mezidobí
- 24.1. Památka svatého Františka Saleského
- 25.1. Svátek Obrácení sv. Pavla
- 26.1. 3. neděle v mezidobí
- 28.1. Památka svatého Tomáše Akvinského
- 31.1. Památka svatého Jana Boska

JUBILANT P. PAVEL UHŘÍK

Fryštácký rodák (a také až doposud poslední kněz z naší farnosti) P. Pavel Uhřík oslavil v těchto dnech významné životní jubileum. Od října loňského roku je novým členem bratrského společenství kapucínů v Olomouci. A také se po 30 letech vrací jako kněz do služeb olomoucké arcidiecéze. Po dlouholetém působení v Brně a po krátkém působení v Praze se tak poprvé stal součástí komunity bratří v Olomouci.

Rádi bychom za všechny fryštácké farníky popřáli hojnost Božího požehnání našemu rodákovi otci Pavlu Uhříkovi k jeho významnému životnímu jubileu sedmdesáti let, které oslavil na konci prosince loňského roku. Otec Pavel za dar svého života a všechny přijaté milosti poděkoval osobně v našem farním kostele, kde v pátek 27. prosince na svátek Jana Evangelisty sloužil mši svatou. P. Pavel Uhřík se narodil v roce 1949 ve Fryštáku, na kněze byl vysvěcen v roce 1973, v letošním roce bude tedy slavit již 47 let kněžství. Později vstoupil tajně ke kapucínům, oficiálně se mohl ke své řádové příslušnosti přihlásit až po roce 1989. Od 1. října loňského roku se otec Pavel přesunul blíže k Fryštáku, protože se stal členem komunity kapucínského kláštera v Olomouci, kde vypomáhá v duchovní správě jako kněz – důchodce. Přejeme otci Pavlovi do dalších let potřebné dary od Pána, pevné zdraví a hodně radosti z jeho kněžské služby, a věříme, že se s ním často budeme vídat i v jeho rodném Fryštáku.

DOPLŇOVAČKA NA LEDEN

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17
S	S	S	S	S	S	S	S	S	S	S	S	S	S	S	S	S

TAJENKA: KDO NIC...VIZ TAJENKA

1. Druh uzeniny, 2. Český zpěvák, 3. Zemědělská budova, 4. Sítěná taška, 5. Zemědělci, 6. Prasátko, 7. Alobal, 8. Jihoevropský ostrov, 9. Pytle na spaní, 10. Vozovka, 11. Severní vítr, 12. Cestující bez placení, 13. Západočeské město, 14. Stonásobně, 15. Strašidlo, 16. Vzrušující událost, 17. Vyrůstá z něj rostlina

Tajenka z minula – Vánoce se blíží...oslavme je důstojně.

„Jaké chcete dát tomu dítěti jméno?“ ptá se pan farář při křtu.

„Tygr“ – odpověděli rodiče

„Tygr?“ podivil se pan farář.

„Nezlobte se, ale to se snad pro dítě ani nehodí.“

„A papež si může dát jméno Lev?“ nedali se rodiče...

Připravil: František Zálaha

FARNÍČEK – ZPRAVODAJ FARNOSTI SV. MIKULÁŠE VE FRYŠTÁKU

Redakční rada: P. Josef Brtník, Mgr. Pavel Nášel

VYCHÁZÍ MĚSÍČNĚ, URČENO PRO VNITŘNÍ POTŘEBU, NEPRODEJNÉ

ŘÍMSKOKATOLICKÁ FARNOST FRYŠTÁK, P. I. STUHLÉHO 25,

763 16 FRYŠTÁK, TEL: 577 911 005

E-mail: farnicek@post.cz, internet: <http://www.farnostfrystak.cz>.

UZÁVĚRKA PRO VAŠE PŘÍSPĚVKY VŽDY DO 20. DNE V MĚSÍCI

VYŠLO 4. 1. 2020 V NÁKLADU 200 KS.